

MŁODZIEŻ ŚWIATA prezentuje na Festiwalu w Warszawie bogaty dorobek kulturalny

3 bm. w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbył się z okazji delegacji młodzieży chińskiej.

W lożach honorowych zajęli miejsca członkowie Biura Politycznego KC PZPR: I Sekretarz KC PZPR B. Bie-rut, J. Berman, J. Cyrankiewicz, W. Dworkowski, F. Jóźwiak-Witold, F. Mazur, Z. Nowak, E. Ochab, K. Rokos-sowski, K. Zambrowski, A. Zawadzki, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR A. Rapacki, sekretarz KC PZPR J. Morawski, wiceprezes Rady Ministrów S. Jędrzychowski.

W bogatym programie liczne zespoły młodzieży chińskiej i soliści zademonstrowali chińskie pieśni, tańce i fragmenty oper. Wszystkie występy przyjmowane były gorącymi oklaskami.

KONCERT POŚWIĘCONY WALCE MŁODZIEŻY

Wieczorem 3 bm. w hali ZS Gwardia odbył się mie-

Rokowania chińsko-amerykańskie w Genewie

GENEWA (PAP)

4 bm. odbyło się posiedzenie konferencji chińsko-amerykańskiej. Rozmowy rozpoczęły się o godzinie 9 w Pałacu Narodów i trwały godzinę i 45 minut. Obaj ambasadorowie w dalszym ciągu omawiali punkt pierwszy porządku dziennego, to jest sprawę repatriacji osób cywilnych. Kolejne posiedzenie odbędzie się w poniedziałek, 8 bm.

Komisja mieszana ZSRR i Iranu rozpoczęła prace

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS donosi, że 1 sierpnia br. zgodnie z artykułem 3 porozumienia między ZSRR a Iranem w sprawie uregulowania problemów granicznych i finansowych z 2 grudnia 1954 r., rozpoczęła prace w mieście irańskim Astara komisja mieszana ZSRR i Iranu do spraw demarkacji i redemarkacji granicy państwowej między obu krajami.

Z zagranicy

Według danych ogłoszonych przez władze miejskie Rzymu, ludność stolicy Włoch wynosiła w maju br. 1.812.315 osób.

Dnia 30 lipca br. otwarta została w Hanoi wystawa wyrobów przemysłu czechosłowackiego. Będzie ona czynna do 1 września br. W dniu otwarcia wystawę zwiedziło ponad 8 tysięcy mieszkańców miasta.

W porcie Oskarham spuszczonej został na wodę statek-chłodnia o wyporności 2 tys. ton, wykonany przez stożnicę szwedzką dla Związku Radzieckiego. Stocznia w Oskarham budująca dla Związku Radzieckiego jeszcze trzy statki tego typu.

2 bm. wybuchła na głównej poczcie w Sajgonie bomba zegarowa. Wybuch spowodował poważne uszkodzenia budynku pocztowego.

W dniu 2 sierpnia zakończyły się w Budapeszcie rokowania węgiersko-jugosłowiańskie, w wyniku których zawarto umowę o wzajemnej pomocy w dziedzinie żeglugi.

Na zaproszenie centralnej rady związków zawodowych Bułgarii przybyła do Sofii 2 sierpnia grupa robotników i aktywistów związkowych Jugosławii, którzy spędzą lato w domach wypoczynkowych bułgarskich związków zawodowych.

Policia portugalska otworzyła ogień do grupy około 60 spokojnych manifestantów hinduskich, którzy w dniu 3 sierpnia mieli prze-kroczyć granicę terytorium Goa. Jeden z manifestantów został zabity, a trzech inni odnieśli rany.

dzynarodowy koncert, poświęcony pracy i walce o prawa młodzieży świata, zorganizowany przez Międzynarodowy Komitet V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów. Wielką halę wypełniła blisko 5-tysięczna rzesza różnorodnej młodzieży oraz mieszkańców Warszawy.

Przemówienie powitalne wygłosił członek prezydium Międzynarodowego Komitetu Festiwalu, sekretarz generalny SFMD Jacques Denis.

Wszystkie występy artystów publiczność przyjmowała niezwykle entuzjastycznie.

MOSKIEWSKI TEATR WIELKI OPERY I BALETU

W dniu 3 bm. w godzinach wieczornych w sali Opery Warszawskiej odbył się występ młodzieżowego zespołu baletowego Moskiewskiego Teatru Wielkiego Opery i Baletu.

Na przedstawienie przybyli między innymi zastępca przewodniczącego Rady Państwa PRL Wacław Barcikowski.

W czasie pierwszego swego występu w Warszawie młodzieżowy zespół baletowy Moskiewskiego Teatru Wielkiego Opery i Baletu wystawił balet „Jezioro łabędzie” Piotra Czajkowskiego.

Wielojęzyczna publiczność przyjmowała wykonawców baletu niezwykle serdecznie, nagradzając ich wielokrotnie burzliwymi, długotrwałymi oklaskami.

WARSZAWA PODZIWI... Występy zespołów Belgii, Holandii i Izraela, które odbyły się wieczorem 3 bm. na estradzie koło placu Inwalidów na Żoliborzu, zgromadziły tłumy mieszkańców tej

dzielnicy oraz setki delegatów na Festiwal.

Z olbrzymim zaciekawieniem tłum warszawiaków i delegatów na Festiwal, zgromadzonych w parku Agrykola, oglądał występy regionalnej młodzieży z Afryki Południowej i Środkowej.

Najnowsze badania zootechniczne wykazały, że w naszych warunkach doskonale rezultaty daje tzw. surowy wychow ciał. Różni się on tym od zimnego, iż kości dla ciał są chronione nadbudowanymi nad nimi szponami.

Fot. — K. Przychodzki

Zniwne telefony...

— Halo! Czy dział rolny „Głosu”? Tak? Powiedzieć mi proszę, jak ze zniwami. Te ciągle deszcze trochę mnie niepokoją. Co będzie ze sprzętem zbożowym?

Takich telefonów mieliśmy wczoraj dwa. Do tego dwa listy. Odpowiedzi naturalnie, udzieliliśmy: Przelotne deszcze nie są zbyt groźne dla żniwa. Słońce i wiatr szybko osuszają skoszone zboża i można je wkrótce zwozić, bądź stojące jeszcze na pniu kosić dalej.

Kierowane do nas pytania, to nie tylko zwykła ciekawość. Przebiega z nich bowiem serdeczna troska ludzi miast o to, aby żniwa przebiegały możliwie sprawnie, bez przeszkód i zahamowań.

Tysiące ludzi z miast i miasteczek wyjechało na wieś, aby pomagać przez kilkanaście dni przy sprzące zboża. Nasi korespondenci ze wszystkich powiatów donoszą, że każde soboty i niedzieli wyjeżdżają na wieś ekipy z różnych instytucji i urzędów. Rzecz jasna, że nie wszyscy mogą wyjechać — aby pomagać czynem. Ale zainteresowanie przebiegiem żniwa świadczy, że żniwiarzom towarzyszy go-

raża życzliwość wszystkich ludzi pracy.

A żniwa przebiegają na ogół sprawnie. Na ogół, bo korespondenci donoszą, że tu i ówdzie psują się na polu niedbale wyremontowane lub źle konserwowane maszyny. Z zadowoleniem jednakże stwierdzamy, że w porównaniu z rokiem ubiegłym — nastąpiła w tej dziedzinie znaczna poprawa. Dzięki temu wszystkie gospodarstwa rolne w naszym województwie kończą już dziś definitywnie koszenie, a większa ich część także zwózkie żyto.

Na polach wyrastają już stogi, zapelniają się stodoły, dudnią maszyny omlotowe, do worków sy-pie się złote ziarno, by, po kilku godzinach, znaleźć się w magazynach gminnych spółdzielni — zgodnie z dominującym na wsi wielkopolskiej hasłem: PIERWSZE ZBOŻE DLA PAŃSTWA!

Trudności ze sprzedażą zboża w ramach obowiązkowych dostaw nie może być żadnych. Zbiory bo-wiem, jak przewidywaliśmy, są dobre. Np. Piotr Szczepny ze Szkaradowa, pow. Rawicz zebrał 24 q rzepak i 20 q żyta z ha, PGR Długie, pow. Leszno — 42 q, a PGR

Dziś w numerze Nowy Świat

Cena 30 gr

CYTOS

WIELKOPOLSKI

Wyd. AB Poznań, sobota 6 VIII 1955 r. Nr 186 (3584)

W wielkim Pałacu Kremlowskim rozpoczęła wczoraj obrady III sesja Rady Najwyższej ZSRR

N. A. Bułganin złożył sprawozdanie z konferencji genewskiej

W dniu 4 sierpnia o godzinie 3 po południu rozpoczęła się w wielkim Pałacu Kremlowskim III sesja Rady Najwyższej ZSRR czwartej kadencji.

W sesji uczestniczą deputowani do Rady Najwyższej ZSRR reprezentujący wszystkie narody Związku Radzieckiego.

Na sali obecni są liczni goście — przewodnicy pracy, działacze na polu kultury, nauki, żołnierze Armii Radzieckiej, przedstawiciele ludności stolicy.

W lożach zajęli miejsca szefowie ambasad i posełstw, akredytowani w Moskwie, członkowie korpusu dyplomatycznego oraz przedstawiciele prasy radzieckiej i zagranicznej. Obecni są przybywające w ZSRR delegacje dziennikarzy polskich i jugosłowiańskich.

Punktualnie o godzinie 3 miejsca przy stole prezydenckim zajęli: przewodniczący Rady Związku A. P. Wołkow, przewodniczący Rady Narodowości W. T. Łacis i ich zastępcy.

Huczni, długo nie milknącymi oklaskami powitali deputowani i goście wchodzących na salę przywódców Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i kierowników rządu radzieckiego.

Przewodniczący Rady Związku A. P. Wołkow ogłasza otwarcie wspólnego posiedzenia Rady Związku i Rady Narodowości. Informuje on zebranych, że na sesji obecna jest przebywająca w ZSRR delegacja Skupczyny Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii z przewodniczącym Zboru Ludowej Republiki Chorwacji W. Bakaricem na czele.

Głos zabiera przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganin dla wygłoszenia sprawozdania delegacji rządu-

wej ZSRR z genewskiej konferencji szefów rządów czterech mocarstw.

Referat N. A. Bułganina, który trwał przeszło półtorej godziny, deputowani i goście wysłuchali z ogromną uwagą.

Dyskusja nad referatem rozpoczęła się w dniu 5 sierpnia rano na wspólnym posiedzeniu Rady Związku i Rady Narodowości.

Przemówienie PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW ZSRR N. A. BUŁGANINA NA III SESJI RADY NAJWYŻSZEJ ZSRR podajemy na str. 213

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

W części młodzieżowej Pałacu Kultury i Nauki odbyło się spotkanie młodzieży polskiej i radzieckiej.

Faure i Pinay przyjęli zaproszenie rządu radzieckiego

Agencja France Presse podaje, że premier Francji Faure i minister spraw zagranicznych Pinay przyjęli zaproszenie rządu radzieckiego i udadzą się do Moskwy.

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Wielki Pałac Kremlowski

Z pobytu parlamentarzystów jugosłowiańskich w Moskwie

MOSKWA (PAP).

Przewodniczący Komitetu Wykonawczego Rady Moskiewskiej M. A. Jasnow przyjął delegację Skupczyny Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, która przebywa w Moskwie na zaproszenie Rady Najwyższej ZSRR.

Przeszło półtorej godziny prowadzono ożywioną przyjacielską rozmowę.

Członkowie delegacji Skupczyny FLRJ zadawali pytania dotyczące pracy Rady Moskiewskiej.

Przewodniczący delegacji parlamentu jugosłowiańskiego W. Bakaricz podziękował M. A. Jasnowowi za serdeczne przyjęcie.

MOSKWA (PAP).

Przewodniczący Komitetu Wykonawczego Rady Moskiewskiej N. A. Jasnow wydał 3 bm. śniadanie na cześć delegacji parlamentarnej Jugosławii.

Śniadanie upłynęło w serdecznej atmosferze.

MOSKWA (PAP).

Bawiąca w Moskwie delegacja parlamentu jugosłowiańskiego zwiedziła w środę Kreml.

W godzinach popołudniowych goście jugosłowiańscy odbyli przejażdżkę po Moskwie.

Marynarze z „Tuapse” odlecieli z Pekinu do Ojczyzny

PEKIN (PAP).

Dnia 4 bm. odjechali z Pekinu do Związku Radzieckiego marynarze radzieckiego statku „Tuapse”, który w czerwcu 1954 r. został bezprawnie zatrzymany przez okręt wojenny na południe od Tajwanu, na otwartym morzu w rejonie kontrolowanym przez marynarkę wojenną USA.

II MISM Kriwonosow i Strickland biją rekordy świata! (Od specjalnego wystawnika „Głosu”)

WARSZAWA, czwartek.

Szkoda, że Ty, Czytelniku, nie mogłeś być świadkiem tego, co się wczoraj działo na stadionie CWKS!

Warto było przyjechać na Igrzyska dla zobaczenia tylko tych dwóch wspaniałych rekordów świata — powiedział siedzący obok dziennikarz niemiecki. A bułgarski kolega, w powrotnej drodze ze stacji do hotelu „Warszawa”, gdzie się znajduje „główna kwatery” dziennikarzy, przez cały czas przejęciem komentował „rekordowe” wydarzenia.

TYLKO RAZ PONIZEJ 60 M

Na starcie rzutu młotem z najlepszych zabrakło tylko rekordzisty świata — Nienaszewa i rekordzisty — Norwega Strandli’ego. Jako pierwszy rzucił Węgler — 60,37 m. Kriwonosow (ZSRR), po pierwszej kolejkę, miał „tylko” — 60,11 m. Od razu też stało się jasne, że właśnie między tymi dwoma młotaczami rozegra się pojedynek o tytuł mistrza Igrzysk.

Już w następnej kolejce eliminacyjnej Csermak wynikiem 61,48 m

(Dokończenie na str. 4)

Wyniki • Wyniki • Wyniki • Wyniki

LEKKOATLETYKA	SIATKÓWKA
● Bieg na dystansie 3000 m z przeszkodami wygrał Własienko (ZSRR) 8:49,4. Polak Chromik zajął czwarte miejsce z czasem 9:11,8.	● W turnieju siatkówki kobiet Polska pokonała albańczyk grającą drużynę Korei 3:0 (15:7, 15:4, 15:8). W spotkaniu mężczyzn Polska pokonała Albanię 3:0 (15:3, 15:12, 15:15) kwalifikując się do finału.
PIŁKARSTWO	KOSZYKÓWKA
● W biegu na 200 m st. motylkowym w walkach eliminacyjnych Raczyński (Polska) ustanowił nowy rekord Polski czasem 2:39,4.	● W meczu koszykówki mężczyzn (grupa II) Polska pokonała reprezentację Chin 58:50 (30:33). Zwycięstwem nad Chinami Polska zapewniła sobie miejsce w finale.
TENIS	● Kobięca drużyna polska została pokonana przez Czechosłowację 35:39.
● Na kortach CWKS rozgrywano dalsze eliminacje w tenisie w grach pojedynczych.	PIŁKA RĘCZNA
W grze pojedynczej mężczyzn dokończono partię Wileczek (Polska) — Komaromi (Węgry). Wygrał Polak 6:3, 8:6, 0:5, 6:4. W następnych spotkaniach Andrzejewski (ZSRR) pokonał Kwiatka (Polska) 6:3, 6:3, 6:2, a Łacis (Polska) wygrał z Menier (Francja) 6:0, 6:0, 6:2.	● W turnieju drużyn męskich Polska pokonała Belgię 26:5 (13:1). W turnieju drużyn kobiet Węgry zwyciężyły Polskę 8:3 (2:0).
Radzio (Polska) — Wilczek (Polska) 6:4, 6:4, 6:3, Tomow (Bułgaria) — Kowalczewski (P.) 2:6, 1:6, 1:6, Zaborodsky (CSR) — Kulawik (P.) 6:0, 6:1, 6:0.	ZAPASY
Miła niespodziankę sprawił Maniewski (Polska), wygrywając z Craigie (Anglia) 2:6, 8:6, 5:7, 8:6.	● W walkach eliminacyjnych w stylu wolnym nasi reprezentanci odnieśli trzy zwycięstwa. Klein pokonał Flannery’ego (Australia), Górski — Morphy’ego (Australia) a Kuczyński już w 2 min. położył na łopatki Anglika Langley’a.
6:3. Piątek (Polska) zwyciężył Anisimowa (ZSRR) 6:1, 6:0, 6:1.	PIŁKA NOŻNA
	Warszawa — Karl Marx-Stadt 5:1. W grupie A prowadzi Warszawa,

ZSRR niezachwianie będzie walczył o trwałą pokój na całym świecie

Referat przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganina (skrót)

Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganin na wstępie swego przemówienia wygłoszonego 4 bm. na sesji Rady Najwyższej ZSRR stwierdził, że delegacja radziecka udając się na konferencję w Genewie postawiła sobie za cel szerzenie omówić z szefami rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji najważniejsze problemy międzynarodowe, wspólnymi wysiłkami osiągnąć osłabienie napięcia międzynarodowego i zapoczątkować atmosferę zaufania między państwami.

Na konferencji genewskiej przywódcy czterech wielkich mocarstw nawiązali między

sobą osobisty kontakt i dokonali wymiany poglądów w wielu kwestiach dotyczących sytuacji międzynarodowej. Zarówno oficjalne posiedzenia, jak i nieoficjalne spotkania poza posiedzeniami odbywały się w atmosferze współpracy i wzajemnego zrozumienia. Wszyscy uczestnicy konferencji — co należy z zadowoleniem podkreślić — dążyli do osiągnięcia pozytywnych wyników.

Genewską konferencję szefów rządów czterech mocarstw można zaliczyć do ważnych wydarzeń historycznych, ponieważ stanowi ona zwrot w stosunkach między ZSRR, USA, Anglią i Francją.

I. Sytuacja międzynarodowa w przeddzień konferencji genewskiej

Okres dziesięcioleci po zakończeniu drugiej wojny światowej — mówi N. A. Bulganin — cechuje zaostrenie stosunków między państwami, które w przeszłości były sojusznikami w walce przeciwko wspólnemu wrogowi — przeciwko faszyzmowi.

W tym okresie, a zwłaszcza w ciągu ostatnich półtora—dwóch lat, Związek Radziecki podejmował kroki w kierunku złagodzenia napięcia powstałego w stosunkach międzynarodowych, starał się położyć kres „zimnej wojnie” oraz przywrócić współpracę w walce o pokój i bezpieczeństwo narodów. Wraz ze Związkiem Radzieckim występowały aktywnie w imię utrwalenia pokoju Chińska Republika Ludowa i wszystkie kraje demokracji ludowej.

Nie można nie widzieć, że w ostatnich czasach wysiłki Związku Radzieckiego i wszystkich milujących pokój krajów, zmierzające do utrwalenia pokoju, dają pozytywne wyniki. N. A. Bulganin stwierdził, że złagodzeniu napięcia sprzyjało zwłaszcza zaprzestanie wojny w Korei.

Pomimo jednak ogromnego znaczenia faktu położenia kresu wojnie w Korei i w Indochinach — oświadczył N. A. Bulganin — sytuacja międzynarodowa była nadal napięta.

W związku z tym należy zatrzymać się na tzw. układach paryskich, które weszły w życie w maju br. Układy te utworowały drogę do odrodzenia militarystyki w Niemczech zachodnich. Oprócz tego układy paryskie przekształcają zremilitaryzowane Niemcy zachodnie w wojennego sojusznika niektórych państw zachodnich uczestniczących we wspomnianych ugrupowaniach. Układy paryskie wymierzone są przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej, przeciwko sprawie utrzymania pokoju w Europie.

Rząd radziecki nieraz zwracał uwagę rządów USA, W. Brytanii i Francji, jak również innych krajów uczestniczących w układach paryskich, że układy te prowadzą do zaostrenia całej sytuacji w Europie i stwarzają taki stan rzeczy, w którym nie możliwe będzie rozwiązanie kwestii niemieckiej przez zjednoczenie Niemiec na zasadach pokojowych. Wskazywaliśmy, że w tych warunkach nie można dokonać zjednoczenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej ze zremilitaryzowanymi Niemcami zachodnimi, które połączyły się z innymi państwami w bloki wojskowe.

Wysięg zbrojeń, którego skala z roku na rok rośnie, zwłaszcza w dziedzinie produkcji broni atomowej i wodorowej — mówił dalej N. A. Bulganin — również budził słuszne obawy narodów. W ciągu ostatnich lat wydatki wojskowe państw zwiększały się systematycznie, przy czym dotyczy to przede wszystkim krajów należących do bloku północno-atlantycznego.

Bezpłatne wydatki wojskowe Stanów Zjednoczonych wynosiły w roku budżetowym 1948—49 — 12,9 miliarda dolarów, czyli 32,6 proc. wszystkich wydatków budżetu federalnego, w roku budżetowym 1953—54 wydatki te wzrosły do 46,5 miliarda dolarów, co stanowi 68,6 proc. wszystkich wydatków federalnych.

Samo przez się zrozumiałe jest, że w takich warunkach Związek Radziecki nie mógł nie zatroszczyć się o wzmocnienie własnych sił zbrojnych. Na rok 1955 wydatki wojskowe w Związku Radzieckim były preliminowane w wysokości 112.122.710 tysięcy rubli, co stanowi ok. 20 proc. wszystkich wydatków budżetowych. W związku z zawarciem układów paryskich, ZSRR i inne milujące pokój państwa Europy zmuszone były zawrzeć 14 maja br. warszawski układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, przewidujący zjednoczenie wysiłków w kierunku zapewnienia swego bezpieczeństwa i utrwalenia pokoju w Europie.

Z każdym dniem staje się coraz bardziej oczywiste, że trwający wzrost zbrojeń po ciąży za sobą wzmocnienie nieufności w stosunkach między państwami, pogłębienie się wzajemnych podejrzeń i wzmocnienie propagandy nowej wojny. Wszystko to oznaczało kontynuowanie „zimnej wojny”.

Szczególne zaniepokojenie narodów wywołała sytuacja na Dalekim Wschodzie.

Rząd radziecki wystąpił z inicjatywą w

sprawie zwołania konferencji zainteresowanych państw w celu uregulowania problemu Tajwanu. Niestety, inicjatywa ta nie przyniosła dotychczas pozytywnych wyników. Rząd ZSRR poparł również propozycję rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie bezpośrednich rokowań między ChRL a USA w celu rozpatrzenia nieuregulowanych problemów dotyczących stosunków chińsko-amerykańskich. Obecnie — jak wiadomo — obie strony wszczęły takie rokowania. Rozpoczęły się one w pomyślnych warunkach.

Doniosłe znaczenie ma sprawa przywrócenia słusznych praw Chińskiej Republiki Ludowej w Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Rząd radziecki — oświadczył dalej N. A. Bulganin — zdawał sobie sprawę, że im dłużej utrzymywać się będzie napięcie w stosunkach między poszczególnymi państwami, tym bardziej będzie się zaostreać sytuacja międzynarodowa, kryjąc w sobie groźbę nowej wojny. Dlatego też rząd Związku Radzieckiego, kierując się interesami zachowania i utrwalenia pokoju, przejął inicjatywę pod tym względem i dokonał w ostatnim roku w dziedzinie polityki zagranicznej szeregu ważnych kroków, które spotkały się z powszechną aprobatą milujących pokój narodów. Nie da się zaprzeczyć, że pokojowe kroki podjęte przez rząd radziecki doprowadziły do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. N. A. Bulganin wskazał na ważne znaczenie dla zmniejszenia napięcia międzynarodowego propozycji rządu radzieckiego z dnia 10 maja, dotyczących redukcji zbrojeń, zakazu broni atomowej i wodorowej oraz usunięcia groźby nowej wojny, zawarcia traktatu państwowego z Austrią oraz stwierdził:

Należy specjalnie podkreślić znaczenie, jakie ma dla sprawy pokoju zwrot w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Jugosławią, który dokonał się w następstwie wizyty delegacji rządowej Związku Radzieckiego w Jugosławii.

Rozmowy przeprowadzone w Belgradzie położyły kres nienormalnej i niedopuszczalnej sytuacji, która wytworzyła się między obu krajami po 1948 roku, kiedy sztucznie zostały naruszone stosunki braterskiej przyjaźni i ścisłej współpracy między narodami jugosłowiańskimi i radzieckimi.

Stosunki między ZSRR a Jugosławią opierają się obecnie i będą się nadal opierać na uznaniu zasad niepodzielności pokoju, poszanowania suwerenności, niezawisłości, integralności terytorialnej i równości praw, na uznaniu i rozwijaniu pokojowego współistnienia między narodami, wzajemnego poszanowania i nieingerencji w sprawy wewnętrzne.

Wyniki, które już obecnie osiągnięto w dziedzinie poprawy stosunków radziecko-jugosłowiańskich, dają wszelkie podstawy do przypuszczenia, że oba kraje obrały jedyną słuszną drogę i że oba rządy z całą powagą odnoszą się do sprawy dalszego rozwoju i umocnienia stosunków między Związkiem Radzieckim a Federacją Ludową Republiką Jugosławii. Z tej trybuny pozdrawiamy naszych przyjaciół jugosłowiańskich oraz prezydenta Jugosławii towarzysza Tito i uważamy za konieczne oświadczyć, że Komitet Centralny naszej partii, rząd radziecki i cały naród radziecki będą nadal dokładać starań, aby krocząc wspólnie obraną drogą przyjaźni i szczerzej współpracy z bratnimi narodami Jugosławii.

N. A. Bulganin podkreślił również znaczenie wizyty premiera Indii p. Jawaharlala Nehru w Związku Radzieckim oraz powiedział, że do umocnienia współpracy radziecko-indyjskiej przyczyni się niewątpliwie dalszy rozwój osobistych kontaktów między przywódcami rządów obu państw.

W trosce o zachowanie i utrwalenie pokoju — oświadczył N. A. Bulganin w dalszej części przemówienia — rząd radziecki podjął szereg innych ważnych kroków, które mogą dać istotne i pozytywne rezultaty. Mam zwłaszcza na myśli propozycję rządu ZSRR, złożoną rządowi Niemieckiej Republiki Federalnej w sprawie nawiązania stosunków dyplomatycznych, handlowych i kulturalnych, jak również toczące się obecnie w Londynie rokowania radziecko-japońskie.

państwami. Tylko w takich warunkach można mówić poważnie o uregulowaniu nieuregulowanych dotychczas problemów międzynarodowych.

W swych wstępnych oświadczeniach złożonych na pierwszym posiedzeniu w dniu 18 lipca, szefowie rządów USA, Francji, Wielkiej Brytanii i Związku Radzieckiego przedstawili swe poglądy na główne problemy sytuacji międzynarodowej oraz na cele konferencji. Wyrazili oni równocześnie swe poglądy na problemy, które należy przedyskutować. Wszyscy uczestnicy konferencji wypowiedzieli się za tym, by omówić następujące zagadnienia: problem niemiecki, rozbrojenie, bezpieczeństwo Europy, rozwój kontaktów między Wschodem i Zachodem. Nie przyjęto niestety naszej propozycji, by omówić na konferencji problemy Azji i Dalekiego Wschodu, mimo że aktualność tych problemów jest oczywista, jeżeli patrzeć faktom w oczy.

Rozumie się samo przez się, że delegacja radziecka nie mogła wyrazić zgody na omawianie sytuacji w krajach Europy wschodniej, jak również kwestii „komunizmu międzynarodowego”. Stwierdziliśmy, że stawianie tego problemu na konferencji równoznaczne jest ze spychaniem nas na drogę ingerencji w sprawy wewnętrzne tych państw.

Tymczasem dobrze wiadomo, że ustrój ludowo-demokratyczny w tych krajach wprowadzony został przez same narody na podstawie swobodnie wyrażonej przez nie woli. Ponadto nikt nie upoważnił nas do rozpatrywania sytuacji w tych krajach. Co się dotyczy kwestii „komunizmu międzynarodowego”, którym zwykło się straszyć tu i ówdzie ludzi naiwnych, to oświadczyliśmy, że konferencja genewska zwołana została dla przedyskutowania problemów stosunków między państwami, a nie dla omówienia działalności tych czy innych partii politycznych w różnych krajach lub stosunków między tymi partiami.

Jeśli chodzi o meritum propozycji przedstawionych przez rząd radziecki na konferencji genewskiej, należy przede wszystkim omówić propozycje dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa w Europie.

Rząd radziecki uważa i uważa, że niezawodną drogą do zapewnienia bezpieczeństwa w Europie byłoby zawarcie układu ogólnoeuropejskiego lub, jak mówimy, stworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego z udziałem wszystkich państw europejskich i Stanów Zjednoczonych.

Gdy w roku ubiegłym wysunęliśmy taką propozycję, niektóre państwa europejskie oświadczyły, że propozycja radziecka im nie odpowiada, ponieważ niweczy ona stworzony przez nie rzekomo w celach obronnych system bloków wojskowych. Szczególnie troszczyły się one o losy ugrupowania północno-atlantycznego twierdząc, że NATO przyswiera wyłącznie cele obronne. W związku z tym rząd radziecki postanowił swego czasu przystąpić do tej organizacji, ponieważ udział w organizacji o celach obronnych całkowicie odpowiada naszym interesom. Związek Radziecki podjął konkretne próby przystąpienia do paktu atlantyckiego i wystosował odpowiednią notę do uczestników tego paktu. Jednakże w oficjalnej nocie odmówiono przyjęcia ZSRR do tego paktu.

Jasne było, że cele paktu atlantyckiego nie są bynajmniej zgodne z oświadczeniami o obronny charakterze tej organizacji.

Uwzględniając okoliczność, iż rządy niektórych państw nie chcą rezygnować, przynajmniej w chwili obecnej z utworzonych przez nie bloków wojskowych oraz pragnąc ułatwić osiągnięcie porozumienia między państwami zainteresowanymi — wysunęliśmy na konferencji genewskiej nową propozycję dotyczącą stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Zaproponowaliśmy, aby stworzenie takiego systemu bezpieczeństwa podzielone zostało na dwa etapy.

W pierwszym stadium pozostałyby w mocy pakt północno-atlantyczny, jak również układy paryskie i układ warszawski. Jednocześnie wszystkie państwa należące do tych ugrupowań zobowiązałyby się w myśl naszej propozycji, że powstrzymają się od użycia przeciwko sobie sił zbrojnych i że będą rozstrzygały wyłącznie środkami pokojowymi wszystkie spory, jakie mogą między nimi powstać.

Propozycje nasze przewidywały również, że do chwili osiągnięcia porozumienia w sprawie redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej oraz w sprawie wycofania obcych wojsk z terytorium krajów europejskich, państwa należące do systemu zbiorowego bezpieczeństwa w Europie powinny zobowiązać się, iż nie będą podejmować żadnych kroków zmierzających do zwiększenia liczebności swych sił zbrojnych na terytorium innych państw europejskich.

Wreszcie propozycje radzieckie przewidywały, że państwa uczestniczące w układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie powinny konsultować się ze sobą za każdym razem, gdy wymagać tego będą okoliczności, aby nie dopuścić do wytworzenia w Europie groźnej sytuacji i by podjąć uzgodnione kroki dla zachowania pokoju.

Tak więc propozycje radzieckie z jednej strony biorą pod uwagę realną sytuację, jaka powstała w Europie wskutek istnienia wojskowych ugrupowań państw, z drugiej zaś strony zapewniają — w wypadku ich przyjęcia — pokojowe współistnienie między

państwami Europy. Państwa te nie biorą przy tym na siebie w pierwszym etapie żadnych innych zobowiązań — w ramach układu o ogólnoeuropejskim bezpieczeństwie zbiorowym — prócz zobowiązania w sprawie niestosowania akcji zbrojnej.

W drugim etapie wspomniane państwa powinny byćby, naturalnie, wziąć na siebie — w ramach odpowiedniego układu — wszelkie zobowiązania związane z utworzeniem systemu ogólnoeuropejskiego bezpieczeństwa zbiorowego. Stosownie do tego pakt północno-atlantyczny, układy paryskie i układ warszawski powinnyby przestać obowiązywać całkowicie i równocześnie; utworzone na ich zasadzie ugrupowania podlegałyby likwidacji, a na ich miejsce powstałby ogólnoeuropejski system bezpieczeństwa zbiorowego.

W Genewie wypowiedzieliśmy się za tym, by w ostatecznym rezultacie na terytorium państw europejskich nie pozostały żadne obce wojska i by pod tym względem przywrócony został stan sprzed drugiej wojny światowej.

Przedstawiając nasze konkretne wnioski zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa ogólnoeuropejskiego, wskazywaliśmy, że nie są to jedyne propozycje, na których podstawie można byłoby przystąpić do rozwiązania tego ważnego zadania. Gotowi jesteśmy, jak to delegacja radziecka stwierdziła na konferencji genewskiej, rozpatrzyć propozycje innych państw, odpowiadające w tym czy innym stopniu wymogom umocnienia bezpieczeństwa europejskiego.

Delegacja radziecka oświadczyła w szczególności, że wywody premiera W. Brytanii, Edena, w sprawie możliwości zawarcia paktu bezpieczeństwa z udziałem większego grona państw zasługują na uwagę.

Należy przypuszczać, że na mającej się odbyć w październiku konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw rozpatrzone będą nowe możliwości osiągnięcia porozumienia w tej ważnej sprawie. Nie można uważać, że możliwości takie są wyczerpane.

W związku z tym trzeba wspomnieć o innej naszej propozycji w sprawie bezpieczeństwa europejskiego, która została przekazana na konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, mającej się odbyć w październiku. Mam na myśli propozycję rządu radzieckiego, by — zanim stworzony zostanie system bezpieczeństwa ogólnoeuropejskiego — państwa — uczestnicy istniejących dziś w Europie ugrupowań zobowiązały się, że nie będą stosowały przeciwko sobie siły zbrojne.

Nie osiągnięto żadnego ostatecznego porozumienia w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa w Europie i nie osiągnięto także porozumienia w sprawie tej ostatniej propozycji rządu radzieckiego. Jednakże w wyniku wymiany poglądów między szefami rządów czterech mocarstw wszyscy zgodzili się co do tego, że trzeba kontynuować omawianie tego doniosłego problemu. Przedstawiciele trzech mocarstw zachodnich wypowiedzieli się także za tym, aby zbadać propozycję rządu radzieckiego, dotyczącą zawarcia układu między ugrupowaniem zachodnim a ugrupowaniem warszawskim.

Na konferencji genewskiej wysunęliśmy sprawę, która staje się coraz bardziej aktualną — a mianowicie sprawę poparcia przez cztery mocarstwa tych państw, które by pragnęły prowadzić politykę neutralności i nie brać udziału w blokach i koalicjach wojskowych. Jak wiadomo, w niektórych państwach Europy oraz Bliskiego i Środkowego Wschodu wzrasta się coraz bardziej ruch na rzecz polityki neutralności. Oświadczyliśmy w Genewie, że gdyby te lub inne państwa, pragnące prowadzić politykę neutralności, wysunęły sprawę zagwarantowania swego bezpieczeństwa i integralności terytorialnej, to Związek Radziecki byłby gotów wraz z innymi mocarstwami wziąć udział w tego rodzaju gwarancjach.

Jak wiadomo, ZSRR wysunął już taką propozycję w stosunku do Austrii, przy czym na konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Wiedniu osiągnięto w zasadzie porozumienie co do poszanowania neutralności Austrii przez rządy ZSRR, USA, Anglii i Francji.

Na konferencji genewskiej dokonano wymiany poglądów na problem niemiecki. Należy stwierdzić, że na konferencji ujawniło się różne podejście do rozwiązania tego problemu — do rozstrzygnięcia kwestii, w jakim kierunku powinny rozwijać się Niemcy.

Przedstawiciele trzech mocarstw wystąpili w obronie układów paryskich, przewidujących zremilitaryzację Niemiec zachodnich oraz włączenie ich do militarnego ugrupowania mocarstw zachodnich. Nie tali oni przy tym, że wyobrażają sobie, iż również zjednoczone Niemcy wciągnięte będą do wspomnianego ugrupowania zachodniego. Jasne jest, że Związek Radziecki nie mógł i nie może zaakceptować tego rodzaju stanowiska, nie odpowiada ono bowiem wymogom bezpieczeństwa europejskiego, w tym także bezpieczeństwa Związku Radzieckiego.

Na to oświadczone nam, że trzy mocarstwa zachodnie mogłyby się zgodzić na zawarcie paktu pięciu państw (z udziałem ZSRR, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji i zjednoczonych Niemiec) i go tote są udzielić Związkowi Radzieckiemu „gwarancji bezpieczeństwa” ze strony wspomnianych uczestników tego paktu. Odpowie-

(Ciąg dalszy na str. 3)

II. Konferencja genewska i propozycje rządu radzieckiego

Rząd radziecki wychodził z założenia, że głównym zadaniem konferencji szefów rządów czterech mocarstw powinno być dalsze

osłabienie napięcia międzynarodowego i przyczynienie się do stworzenia atmosfery niezbędnego zaufania w stosunkach między

Referat przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganina

(Ciąg dalszy ze str. 2)

dzieliśmy, że chcemy w całej pełni wyjaśnić sprawę gwarancji dla Związku Radzieckiego. Oświadczaliśmy, że propozycje w sprawie gwarancji są zrozumiałe, gdy chodzi o małe państwa, nie dysponujące takimi siłami zbrojnymi, które by mogły całkowicie zapewnić ich bezpieczeństwo. Jest zupełnie jasne, że wszelkie tego rodzaju propozycje wobec ZSRR nie mają żadnego uzasadnienia.

Należy także zaznaczyć, że chodzi tu o gwarancje, które mają być udzielone Związkowi Radzieckiemu przez państwa związane między sobą separatystycznymi zobowiązaniami wojskowymi z tytułu innych układów i porozumień, które są ponad wszelką wątpliwość wymierzone przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Związek Radziecki uważa, że najważniejszą gwarancją bezpieczeństwa w Europie byłoby przede wszystkim stworzenie ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa, jak również niedopuszczenie do wskrzeszenia militarystyki niemieckiego, niedopuszczenie do tego, aby Niemcy stały się ogniskiem nowej agresji w Europie.

Przedstawiliśmy w Genewie nasze poglądy w sprawie Niemiec. Oświadczaliśmy, że realizacja układów paryskich, to jest remilitaryzacja Niemiec zachodnich, odbudowa ich potencjału militarnego i włączenie Niemiec zachodnich do zachodnich grupowań wojskowych, nie da się pogodzić z zadaniem zjednoczenia Niemiec.

Obecnie układy paryskie — mówi dalej N. A. Bułganin — weszły już w życie i są realizowane, a to stworzyło nową sytuację, której nie można ignorować. Ale jednocześnie oznacza to, że rozwiązanie problemu niemieckiego przy istnieniu układów paryskich należy szukać na innej drodze — na drodze złagodzenia napięcia międzynarodowego w Europie, na drodze likwidacji istniejących wojskowych grupowań państw i stworzenia skutecznego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Właśnie w tym kierunku powinny zmierzać wysiłki zarówno narodu niemieckiego, jak i innych zainteresowanych państw.

Można jedynie podkreślić z zadowoleniem, że w kołach społeczeństwa Niemiec zachodnich i w prasie zachodnio-niemieckiej coraz częściej i coraz bardziej stanowczo wysuwane są postulaty zmiany polityki rządu NRF w sprawie zjednoczenia Niemiec, ponieważ polityka oparta na remilitaryzacji Niemiec zachodnich i włączeniu ich do bloków wojskowych uniemożliwia zjednoczenie kraju.

Tak ma się sprawa z problemem niemieckim, jeśli chodzi o zewnętrzne, międzynarodowe warunki zjednoczenia Niemiec. Nie należy jednak zapominać, że istnieją także wewnętrzne warunki w samych Niemczech, które również mają doniosłe znaczenie przy rozwiązywaniu problemu przyszłości Niemiec.

Dzisiejsze Niemcy to już nie te Niemcy, które istniały przed dziesięć laty w pierwszym okresie po rozgrzeszeniu reżimu hitlerowskiego. W ciągu minionych dziesięciu lat na terytorium Niemiec powstały dwa samodzielne państwa niemieckie: Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna i obie republiki są uznane jako suwerenne państwa przez inne kraje.

Nie można nie brać pod uwagę faktu, że w obu tych państwach ukształtowały się różne w swej istocie ustroje gospodarcze i społeczne.

Wszystko to oznacza, że w warunkach, jakie ukształtowały się na arenie międzynarodowej i w Niemczech, nie można zjednoczyć Niemiec przez mechaniczne połączenie obu ich części. Rozwiązanie problemu niemieckiego w obecnych warunkach może być osiągnięte tylko stopniowo w drodze współpracy Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej oraz takiego ich zbliżenia, które odpowiadałoby interesom pokoju i postępu.

W Genewie nie znaleźliśmy wspólnego języka w sprawie Niemiec. Jednakże należy sądzić, że dokonana wymiana poglądów, w czasie której delegacja radziecka sformułowała jasno swe stanowisko, będzie miała swe znaczenie, gdy ministrowie czterech mocarstw wznowią w październiku br. rokowania w sprawach, które były omawiane na konferencji genewskiej.

Rząd radziecki dobrze zdaje sobie sprawę, że na drodze do rozwiązania problemu niemieckiego ministrowie spraw zagranicznych napotkają niemało trudności, nie mało rąf podwodnych. Jest to zrozumiałe, ponieważ na konferencji szefów rządów czterech mocarstw ujawniły się dwa różne podejścia, gdy chodzi o rozwiązanie kwestii niemieckiej.

Jednakże trudności związane z uregulowaniem problemu niemieckiego nie powinny przeszkodzić w pomyślnej pracy konferencji ministrów spraw zagranicznych, a w szczególności nie powinny stanowić przeszkody w rozwiązaniu podstawowej, głównej kwestii, jaką mają rozpatrzyć ministrowie spraw zagranicznych, sprawy stworzenia systemu bezpieczeństwa ogólnoeuropejskiego.

Wiele uwagi poświęcono na konferencji genewskiej sprawie rozbrojenia — oświadczył dalej Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR — należy to tłumaczyć znaczeniem samego problemu.

Rokowania w sprawie redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej, które trwały blisko 10 lat, nie dały — jak wiadomo — niezbędnych wyników.

Zdaniem rządu radzieckiego, główne zadanie przy rozpatrywaniu problemu rozbrojenia polega obecnie na tym, by znaleźć

drogi wiodące do zbliżenia stanowisk mocarstw w tej sprawie i do nieodzownego porozumienia zarówno w sprawie redukcji zbrojeń zwykłych, jak i w sprawie zakazu broni atomowej.

Do tego właśnie celu zmierzają znane propozycje rządu radzieckiego z 10 maja br. w sprawie powszechnej redukcji zbrojeń, zakazu broni atomowej i usunięcia groźby nowej wojny.

Licząc się jednak z tym, że osiągnięcie porozumienia w sprawie redukcji zbrojeń zwykłego typu i zakazu broni atomowej może wymagać dłuższego czasu, zaproponowaliśmy, aby państwa biorące udział w konferencji genewskiej już obecnie zobowiązały się, że nie będą stosować pierwsze broni atomowej i wodorowej oraz aby weszły inne państwa do takiego postępowania.

W propozycjach Związku Radzieckiego z dnia 10 maja zwrócono szczególną uwagę na stworzenie skutecznego systemu kontroli międzynarodowej nad urzeczywistnieniem redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej.

Jak słusznie zaznaczył prezydent USA, „każdy plan rozbrojenia sprowadza się do kwestii kontroli i inspekcji”.

Rząd radziecki uważa, że w chwili obecnej brak niezbędnych warunków do takiej kontroli międzynarodowej, która cieszyłaby się zaufaniem wszystkich państw i odpowiadałaby w zupełności wymogom bezpieczeństwa międzynarodowego. Zgodził się z tym również rząd Stanów Zjednoczonych.

Cóż więc mamy począć? Rząd radziecki uważa, że sprawę ustanowienia kontroli międzynarodowej oraz praw i pełnomocnictw międzynarodowego organu kontrolnego należy rozpatrywać w ścisłym związku z realizacją kroków zmierzających do odprężenia międzynarodowego, zwiększenia zaufania między państwami i do wprowadzenia w życie innych środków dotyczących redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej. Na konferencji genewskiej prezydent USA Eisenhower wysunął propozycję zorganizowania wymiany informacji wojskowych między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi i dokonywania wzajemnie lotniczych zdjęć terytoriów obu stron.

Uznając dążenie do rozwiązania tak bardzo skomplikowanego problemu kontroli międzynarodowej, które leży u podstaw tej propozycji, nie można nie powiedzieć jednocześnie, że realny efekt tego rodzaju środków byłby niewielki. W nieoficjalnych rozmowach z kierownikami rządu USA oświadczyliśmy wprost, że zdjęcia z powietrza nie mogą dać spodziewanego wyniku, albowiem oba nasze kraje rozporządzają niezmiernymi obszarami, na których, jeśli się chce, można wszystko ukryć. Należy też wziąć pod uwagę fakt, że zaproponowany plan ma na względzie tylko własne terytoria obu krajów i pomija siły zbrojne i urządzenia wojskowe rozmieszczone na terytorium innych państw.

W swych propozycjach z dnia 10 maja rząd radziecki wypowiedział się za bardzo radykalną metodą kontroli, a mianowicie za tym, by międzynarodowy organ kontrolny niezwłocznie założył w celu zapobieżenia nagłej napaści jednego państwa na drugie posterunki kontrolne na terytoriach wszystkich odnośnych państw, na zasadzie wzajemności. Zaproponowaliśmy, by stworzyć te posterunki w wielkich portach i na węzłach kolejowych, na autostradach i lotniskach.

Delegacja radziecka — stwierdził dalej N. A. Bułganin — wyraziła w Genewie życzenie, by zmniejszenie liczebności sił zbrojnych i zbrojeń rozpoczęło się niezwłocznie. Zaproponowaliśmy, aby cztery mocarstwa dały pod tym względem przykład, redukując swe kontyngenty wojskowe o ilość wojsk wycofanych z terytorium Austrii. Działając zgodnie z duchem tej propozycji, rząd radziecki postanowił w tych dniach wycofać do 1 października wszystkie wojska radzieckie stacjonujące w Austrii — na terytorium radzieckie i zredukować ogólną liczebność sił zbrojnych ZSRR o ilość wojsk wycofanych z Austrii. Dokonanie analogicznej redukcji przez pozostałe trzy mocarstwa przyczyniłoby się do stworzenia atmosfery zaufania międzynarodowego i odpowiadałoby wymogom redukcji zbrojeń.

Wszystkie nasze propozycje zmierzały do jednego prostego i jasnego celu — osiągnięcia dalszego złagodzenia napięcia międzynarodowego, uwolnić narody od strachu przed wojną, natchnąć je wiarą, że mogą spokojnie żyć i pracować dla dobra i szczęścia przyszłych pokoleń.

Co do istoty problemu rozbrojenia postanowiono kontynuować poszukiwanie dróg wiodących do porozumienia. Ministrom spraw zagranicznych czterech mocarstw udzielono odpowiedniej dyrektywy.

Czwartą sprawą, która znajdowała się na porządku dziennym konferencji genewskiej — kontynuował N. A. Bułganin — był problem rozwoju kontaktów między Wschodem a Zachodem.

Związek Radziecki był i jest nadal zwolennikiem szerokiej współpracy międzynarodowej, wszechstronnego rozwoju stosunków gospodarczych, naukowych i kulturalnych między państwami.

Jesteśmy także zwolennikami turystyki. Oceniamy pozytywnie takie fakty, jak wymiana delegacji rolniczych między ZSRR a Stanami Zjednoczonymi i wyrażamy zadowolenie z powodu sprzyjającej atmosfery w jakiej odbywa się praca radzieckiej delegacji rolniczej w Stanach Zjednoczonych i delegacji amerykańskiej w Związku Radzieckim.

W chwili obecnej między Wielką Brytanią a Związkiem Radzieckim toczą się już roz-

mowy w sprawie rozwoju kontaktów w dziedzinie współpracy kulturalnej.

Przeprowadzona w Genewie dyskusja nad sprawą kontaktów między Wschodem a Zachodem zakończyła się powzięciem przez konferencję szefów rządów na wniosek prezydenta D. Eisenhowera odpowiedniej uchwały.

Rząd radziecki, jak już powiedziałem, zaproponował, by na konferencji genewskiej omówić również palące problemy Azji i Dalekiego Wschodu. Jakkolwiek nie udało się porozumieć co do konieczności omówienia tych zagadnień w oficjalnym trybie na konferencji genewskiej, to jednak dokonaliśmy w tych sprawach nieoficjalnej wymiany poglądów z kierownikami delegacji USA, W. Brytanii i Francji. W toku tych nieoficjalnych rozmów poza posiedzeniami poruszano sprawę Indochin w związku z wykonaniem porozumienia genewskiego z roku 1954, jak również kwestie stosunków między USA a Chińską Republiką Ludową.

III. Wyniki konferencji genewskiej Nasze wnioski

Nikt nie może przeczyć — oświadczył w dalszej części przemówienia N. A. Bułganin — że konferencja genewska dała znaczne pozytywne wyniki, które w jeszcze większym stopniu mogą ujawnić się w przyszłości.

Spotkanie szefów rządów czterech mocarstw, które odbyło się w atmosferze współpracy i wzajemnego zrozumienia, niewątpliwie wycisnęło mocne piętno na stosunkach międzynarodowych i dodatnio wpłynęło na ich rozwój w przyszłości.

Duch współpracy i dążenie do wzajemnego zrozumienia, który panował na konferencji — napawał otuchą. Wyczuwało się go zwłaszcza podczas nieoficjalnych spotkań, które umożliwiały szczerą wymianę poglądów we wszystkich sprawach. Należy szczególnie podkreślić, że na konferencji genewskiej nie spotkaliśmy się z innymi nastrojami.

W Genewie poniechano polityki „z pozycji siły”. Fakt ten można tylko powitać z uznaniem, tym bardziej że konstruktywny duch rokowań genewskich wywiera obecnie nadal dobroczynny wpływ na stosunki międzynarodowe. Należy na przykład podkreślić, że w ostatnich dniach zarówno w USA, jak i w Anglii padły wypowiedzi mające niemałe znaczenie dla przyszłych spotkań dyplomatycznych, iż zasada stosunków między państwami powinny być „rokowania a nie siła”.

Ogólnie biorąc, wyniki konferencji genewskiej słusznie uważane są za poważny krok na drodze do pokoju i położenia kresu „zimnej wojnie”.

Sukces konferencji genewskiej notują również z zadowoleniem koła kierownicze poszczególnych państw.

Oświadczenia na temat wyników konferencji genewskiej złożyli jej uczestnicy — prezydent USA D. Eisenhower, premier Anglii — A. Eden, premier Francji — E. Faure. Należy stwierdzić, że we wszystkich tych oświadczeniach zachowano tegoż ducha współpracy i wzajemnego zrozumienia, który przyczynił się do zapewnienia sukcesu konferencji genewskiej i otworzył perspektywy dalszego pogłębienia zaufania w stosunkach między państwami. Witamy w szczególności z uznaniem oświadczenie prezydenta Eisenhowera, że trzeba „dążyć do dalszych konstruktywnych poczyną, nie do powtarzania ponurych negatywnych doświadczeń przeszłości”.

Podczas konferencji genewskiej — mówił dalej N. A. Bułganin — przedyskutowana została między premierem Wielkiej Brytanii Edenem a delegacją Związku Radzieckiego kwestia możliwości zacieśnienia stosunków między obu krajami. Wiecie z prasy, że p. A. Eden zaprosił mnie i tow. N. S. Chruszczowa do odwiedzenia Anglii i że przyjęliśmy to zaproszenie.

Rząd radziecki ustosunkował się pozytywnie do inicjatywy rządu brytyjskiego, wierząc, że rozwój osobistych kontaktów na wysokim szczeblu będzie miał duże znaczenie dla utrzymania atmosfery rzeczowej współpracy, która wytworzyła się na konferencji genewskiej.

Będąc zwolennikiem osobistych kontaktów między czołowymi mężami stanu, dążąc do umocnienia stosunków między Związkiem Radzieckim a Francją, rząd radziecki postanowił zaprosić premiera Francji p. Faure'a i ministra spraw zagranicznych Francji p. Pinay'a, aby w dogodnym dla nich czasie odwiedzili Związek Radziecki.

Przybycie przywódców rządu francuskiego do Związku Radzieckiego, jak również osobisty kontakt z nimi, przyczynia się do dalszego pomyślnego rozwoju stosunków między Związkiem Radzieckim a Francją.

Towarzysze deputowani!

Wyniki konferencji genewskiej z całą wyrazistością potwierdzają słuszność polityki zagranicznej rządu radzieckiego, zmierzającej do zapewnienia pokojowego współistnienia państw. Ciesząc się poparciem całego narodu radzieckiego, rząd ZSRR również w przyszłości będzie kroczył tą samą drogą.

Konferencja genewska szefów rządów Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji stworzyła dobre podstawy wznowienia współpracy między naszymi czterema krajami, która rozwijała się pomyślnie w latach drugiej wojny światowej we wspólnej walce przeciwko agresorowi, lecz została zakłócona w okresie powojennym.

Wspólne wysiłki czterech mocarstw — uczestników konferencji genewskiej, zmierzające do zlikwidowania „zimnej wojny” oraz uzgodnione rozwiązanie palących problemów międzynarodowych — to jeden

Należy tu podkreślić wielkie znaczenie nowych ważnych propozycji rządu Chińskiej Republiki Ludowej, zmierzających do uregulowania nie rozwiązanych problemów międzynarodowych i stwarzających pomyślne perspektywy ustanowienia zaufania między narodowego na obszarze Azji i w strefie Pacyfiku. Rząd radziecki w pełni popiera propozycje wysunione w oświadczeniu premiera Rady Państwowej i ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej, tow. Czu En-laj „O obecnej sytuacji międzynarodowej i polityce zagranicznej ChRL”, złożonym na drugiej sesji Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych w dniu 30 lipca.

Pod koniec swej pracy konferencja przyjęła uzgodnione dyrektywy szefów rządów dla ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw we wszystkich czterech sprawach omawianych na konferencji genewskiej.

z najważniejszych warunków zapewnienia trwałego pokoju na całym świecie.

Rezultaty konferencji genewskiej wykazały co następuje:

PO PIERWSZE: — Konferencja przyczyniła się wyraźnie do dalszego złagodzenia napięcia w sytuacji międzynarodowej i — miejmy nadzieję — przyczyni się do osiągnięcia szczytnego celu — zapewnienia długo trwałego pokoju. Rząd radziecki uczyni wszystko, co w jego mocy, aby cel ten został osiągnięty.

PO DRUGIE: — Osobiste kontakty podczas konferencji między mężami stanu czterech mocarstw okazały się bardzo owocne i miały znaczenie nie mniejsze niż oficjalne rokowania.

Rząd radziecki gotów jest również w przyszłości przyczyniać się do rozwoju i umacniania kontaktów między mężami stanu.

PO TRZECIE: — Konferencja genewska zapoczątkowała doniosły zwrot w kierunku poprawy stosunków między czterema mocarstwami i nie tylko między tymi mocarstwami. Zwrot ten — jak się spodziewamy — położy kres „zimnej wojnie”, o ile każda strona przejawia dobrą wolę i szczerą dążenie do współpracy.

Rząd radziecki czynił i będzie nadal czynił wszystko, aby położyć kres „zimnej wojnie”, aby zlikwidować napięcie w stosunkach międzynarodowych, aby zapewnić trwały pokój na całym świecie.

Wyniki konferencji genewskiej świadczą, że przyniosła ona pozytywne rezultaty dla sprawy pokoju.

Niemniej jednak musimy jeszcze szukać dróg do rozwiązania nie uregulowanych problemów międzynarodowych i z tego punktu widzenia konferencja ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, która odbędzie się w październiku, ma wielkie znaczenie.

Zgodnie z zatwierdzonymi przez szefów rządów dyrektywami, ministrowie spraw zagranicznych mają kontynuować rozpatrywanie oraz proponować skuteczne sposoby rozwiązania problemu bezpieczeństwa europejskiego, kwestii niemieckiej, sprawy rozbrojenia i rozwoju kontaktów między Wschodem a Zachodem. Na drodze do rozwiązania tych skomplikowanych problemów międzynarodowych ministrowie spraw zagranicznych niewątpliwie napotkają trudności. Jednakże trudności te nie są takie, aby nie można ich było przewyciężyć.

Mamy nadzieję, że jeśli wszyscy uczestnicy mającej się wkrótce odbyć konferencji ministrów spraw zagranicznych wykażą takie same dążenie do współpracy i do osiągnięcia porozumienia, jakie charakteryzowało atmosferę panującą na konferencji szefów rządów, to ministrowie spraw zagranicznych czterech mocarstw osiągną sukcesy w dziedzinie uregulowania nie rozwiązanych problemów międzynarodowych.

Rząd radziecki ze swej strony dołoży wszelkich starań, aby na tej konferencji ministrowie spraw zagranicznych czterech mocarstw rozwiąali pomyślnie stojące przed nimi zadania.

Na drodze do uzdrowienia sytuacji międzynarodowej oraz stworzenia atmosfery zaufania i współpracy między państwami osiągnięto pierwsze sukcesy. Nie zamykamy jednak oczu na trudności, jakie mamy przed sobą. Wiemy, że rokowania w Genewie były jedynie początkiem wielkiej i trudnej pracy, której celem jest stworzenie atmosfery prawdziwego zaufania między państwami i utrwalenie pokoju. Nie należy zapominać, że znajdują się siły, które będą próbowały przeszkodzić osiągnięciu tego celu. Konieczna jest więc stanowczość i wytrwałość w walce o pokój między narodami. Zmusza to nas do dalszego wzmocnienia potęgi naszej ojczyzny, do dalszej rozbudowy naszej gospodarki socjalistycznej, do dalszego wykazywania należytej czujności i troski o zdolność obronną państwa radzieckiego.

Rząd radziecki uczynił wszystko, co było w jego mocy, aby stworzyć warunki sprzyjające powołaniu konferencji szefów rządów czterech mocarstw. Nie będzie on szczędził sił, aby uchwały konferencji genewskiej zostały wcielone w życie w imię nowego pokoju i bezpieczeństwa. Przy potężnym poparciu ze strony narodu radzieckiego i wszystkich narodów miłujących pokój rząd radziecki będzie niezachwianie kontynuował politykę zmierzającą do dalszego złagodzenia napięcia w sytuacji międzynarodowej, będzie walczył o trwały pokój na całym świecie.

Zwyciężyło województwo poznańskie

W tegorocznym współzawodnictwie akcji sanitarno-porządkowej między woj. poznańskim a woj. łódzkim, zdecydowane zwycięstwo odniosło nasze województwo. Było to możliwe m.in. dzięki dobremu zorganizowaniu samej akcji i popularyzowaniu zagadnień oświaty sanitarniej wśród społeczeństwa.

OŚIĄGNIĘCIA MAMY DUŻE, o czym najlepiej świadczyć może kilka przytoczonych przykładów. M.in. założono na terenie województwa poznańskiego 112.380 m² zieleni (w tym pomagano 410 osób), zasadzono 17.114 drzew i krzewów, naprawiono 58 studni publicznych i 842 pojemników, zlikwidowano 31 dzikich wysypisk.

Osiągnięcia te jednak nie mogą nam przesłonić licznych usterek sanitarno-higienicznych, spotykanych zwłaszcza w zakładach zbiorowego żywienia, jak również dotkliwych braków w urządzeniach kanalizacyjnych, o których nie możemy zapominać, mimo że akcja sanitarno-porządkowa została oficjalnie zakończona.

Z przyjemnością mogliśmy pochwalić się przed łódzianami, Kościanem — miastem, utrzymanym we wzorowym porządku i czystości.

Ostatnio na plenarnym posiedzeniu Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Akcji Sanitarno-Porządkowej przy współudziale członków te renowacyjnych komitetów ASP, dokonano podsumowania wyników

współzawodnictwa. Niezależnie bowiem od prowadzonego współzawodnictwa między woj. poznańskim a woj. łódzkim, „rozgrywała się walka” o pałnę pierwszeństwa między powiatami i poszczególnymi miastami naszego województwa. Do zwycięzców należą: pow. Rawicz, miasto Gniezno, powiaty: Wolsztyn, Chodzież, Kościan, Koniń, Koło, miasto Leszno, powiat Krotoszyn i miasto Pila.

Najlepiej pracującym komitetem i ich członkom przyznano szereg

wartościowych nagród oraz dyplomów i listów uznania. Wśród nich na wyróżnienie zasługują m.in.: Maria Phat, chlewnistrzyni PGR w Sarzcu — Zjednoczenie PGR Chodzież (wzorowo utrzymane zabudowania gospodarskie i obory), sekretarz Powiatowego Komitetu ASP w Rawiczu — Leonard Siekal-ski, przewodniczący Miejskiego Komitetu ASP w Bojanowie — Henryk Michalski, przewodniczący Miejskiego Komitetu ASP w Kościanie — Hain, sekretarz Powiatowego Komitetu ASP w Kościanie — Kasperzycki oraz członkowie gromadzkich komitetów ASP Czesław Herlik w Jutrosinie i Leonard Dąbrowicz w Rozstępniewie.

(up)

Stan zagrożenia stonkowego w m. Poznaniu, pow. Kościan i Nowym Tomyslu

Jaka wartość dla nas przedstawiają ziemniaki tego tłumaczyć już nie trzeba. Ale ziemniaki są silnie zagrożone przez stonkę, szkodnika, który mimo olbrzymich kosztów i wkładu pracy w jego zwalczanie, nie zmniejsza swego nasilenia. Metody i technika walki są dobre, ale wykonawstwo nie zawsze zadowalające. Wielu rolników bagatelizuje sobie zarządzenia wydane w sprawie walki ze stonką, wykonując nie-dbałe obowiązujące zadania.

Na polach spotyka się obecnie larwy wszystkich wielkości i letnie chrząszcze. Znajdujemy się więc w szczytowym punkcie nasilenia walki. Rolnik, który w ostatnim czasie zaniedbał przegląd swych pól, naocznie przekona się o wielkiej szkodliwości stonki. Pokażą mu to gołe, zupełnie objęzione łodygi krzewów ziemniaczanych. Nasi naukowcy stwierdzili, że jeżeli w obecnym okresie nastąpi gołoz, to trzeba się liczyć z conajmniej 80-procentową obniżką plonu ziemniaków.

W czasie od 30 lipca do 4 sierpnia odbywa się piąta lustracja powszechna. Jej zadaniem jest wykryć i usunąć te błędy, które w walce dotychczas popełniono. Ta lustracja musi więc być przeprowadzona bardzo dokładnie. Trzeba zmobilizować do niej wszystkie siły i uruchomić wszystkie rezerwy na wsi.

Trzeba z przykrością stwierdzić, że praca POM-ów w tej dziedzinie jest wybitnie niedowalająca. Mechanicy do obsługi aparatów są źle przeszkoleni i powodują liczne awarie, które przy tym nie są dość szybko usuwane. Wiele POM-ów nie przydzielił mechaników do obsługi aparatów ciężkich, m.in. POM Jarocin, Kościan, Międzybóże.

Analizując dotychczasowy przebieg walki ze stonką, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w dniu 25. 7. br. powzięło specjalną uchwałę. Według tej uchwały walka ze stonką ziemniaczaną w okresie kampanii żniwno-omłotowej nie może ulec w żadnym wypadku osłabieniu. Lustracje indywidualne i znakowanie ognisk muszą być bezwzględnie polepszone i plantatorzy, którzy na tym odcinku wykazują jakiegokolwiek zaniedbania, będą z całą surowością karani,

jako ci, którzy podważają wysiłki całego społeczeństwa w zwalczaniu stonki. Uchwała zobowiązuje prezydium terenowych rad narodowych do takiego zorganizowania lustracji powszechnych, aby zapewnić jak najdokładniejsze zbadanie poszczególnych plantacji. Uchwała Prezydium WRN wprowadza stan zagrożenia na terenie powiatu Kościan i Nowy Tomysl oraz na obszarze miasta Poznania dając równocześnie uprawnienia prezydium terenowych rad narodowych do wprowadzenia takiego stanu w razie potrzeby w poszczególnych miejscowościach, gromadach i rejonach. Przewidzenia popełnione w okresie stanu zagrożenia podlegają szczególnie surowej karze.

Muszę podkreślić, że w obecnej chwili sytuacja na odcinku walki ze stonką jest bardzo poważna. Apeluję do wszystkich chłopów gospodarujących indywidualnie, do wszystkich użytkowników działek miejskich, do zarządców wszystkich spółdzielni produkcyjnych i kierowników państwowych gospodarstw rolnych, aby nie osłabiali walki i mobilizowali wszystkie siły do przebiegania poszukiwań tak indywidualnych jak i zespołowych oraz natychmiastowej likwidacji ognisk.

Zwracam się do prezydium rad narodowych, radnych, komisji rolnych i organizacji masowych o zachowanie najwyższej czujności w tej fazie walki ze stonką.

Pamiętać musimy, że najmniejsze zaniedbanie popełnione w tym okresie, może przekreślić cały dotychczasowy wysiłek.

Tomasz Malinowski

zast. przewodn. Prez. WRN
Pełnomocnik
do walki ze stonką

Głos Sportowy

Jedna historia dwóch rekordów

(Od specjalnego wysłannika „Głosu“)

WARSZAWA, środa.

Takiego obrotu sprawy chyba nikt nie przewidywał. Nikomu nie śniło się nawet, by w czasie rozgrywania konkurencji pięcioboju kobiet padł rekord Polski w... skoku wzwyż. A tak się właśnie stało. Ustanowiła go... chwilę ciężej. Opowiem wszystkim po kolei.

W kuli jej się nie powiodło. Pchnięciem na 9,10 m zajęła dopiero — na 9 startujących — 7 miejsce.

Za pierwsze niepowodzenie wzięła pełny rewanż w skoku wzwyż. Dolżenkowa i Martinięno osiągnęły 154 a Jermonenko 148 cm.

Poprzeczka na wysokości 157 cm, a więc o 2 cm wyżej od oficjalnego rekordu „Polski” należącego do Adamczykowej — żony naszego rekordzisty w skoku o tyczce.

A ona pochyla się lekko do przodu, podbiega do poprzeczki i... nad stadionem rozlega się westchnienie. Straciła. „W zapasie” ma jeszcze 2 próby. Chodzi niespokojna; kręci się w kółko, znów podchodzi do poprzeczki, coś tam sobie oblicza, wreszcie... stoi chwilę na rozbiegu, jakby chciała znaleźć najwłaściwszy moment do startu, jakby sobie jeszcze raz przypomniała każdy element skoku, który za chwilę odda. Rusza, odbija się, ułamek sekundy wisi w powietrzu i...
— Jeeest! — radosny okrzyk widowni zlewa się z żywiołem okłasków. **NOWY REKORD POLSKI!**

Nowa rekordzistka nie zadowala się rezultatem i poprzeczka „wędruje” 3 cm wyżej — na 1,60 m.

Szum na trybunach cichnie dopiero, kiedy znów szukuje

się do skoku. Tym razem jest już sama, rywalki odpadły przedtem. Walczy tylko z wysokością i... własną tremą. Już, już wydawało się, że przejdzie, lecz nie — straciła. Na jej twarzy widać zdenerwowanie. Chce się uspokoić — pije z butelki wodę sodową. Odchodzi do skoczni, drepząc po trawie boiska.

— Teraz zdecydowała. Krótki sprint. Wszystko co żyje zrywa się z miejsc. Piórno nie opisze tego, co wyprawia publiczność. W niebo bije jeden potężny skandowany krzyk:

— Duń-ska! Duń-ska! Duń-ska! A do Duńskiej - Krzesińskiej, bo to właśnie — teraz już Wam zdradzę — ona dwa razy była rekord, podbiegając koleżanki polskie, radzieckie, czechosłowackie i serdecznie całują. Dopiero po chwili zdołała się do niej docisnąć, by złożyć gratulacje...

M. Flejsierowicz

Akademicy mają najlepszych żeglarzy — juniorów

26 żagló, w tym 4 kobiece ubiegły się w ciągu kilkunastu dni na Jeziorze Kierskim o tytuły mistrzów Polski w żeglarstwie w kat. „Słonka”.

LZS-owcy musieli się w rezultacie zadowolić trzecią lokatą w klasyfikacji zespołowej (9.759 pkt.). Pierwsze miejsca zajęli niespodziewanie — żeglarze AZS-u — uzyskując — 11.714 pkt. przed CWKS — 11.620 pkt. Miejsca od 4 do 8 zajęli: Sparta, Stal, Kolejarz, LZP i Zryw. Mistrzem wśród chłopów został Poklewski (AZS), a dziewcząt — Kańska (CWKS). (X)

Kriwonosow i Strickland biją rekordy świata

(Ciąg dalszy ze str. 1)
pobił rekord Wegier, a Kriwonosow — cisnął na 63,32 m!

Kiedy w trzeciej próbie młot — wyrzucony rekoma Kriwonosowa, wyśladał za chorągiewką, oznaczającą rekord świata, stadion zatrzęsł się od okłasków. Sędziowie, po długim sprawdzaniu wymiarów kół, wagi młotu i odległości, ogłosili:

— **KRIWONOSOW RZUCIŁ — 64,34 M I UZYSKAŁ WYNIK O 30 CM LEPszy OD OFICJALNEGO REKORDU ŚWIATA, NALEŻĄCEGO DO RADZIECKIEGO ZAWODNIKA — NIENASZEWY.**

Rut, choć był regularny, rzucił słabiej niż na to liczyliśmy i musiał się zadowolić dopiero piątym miejscem.

WSPANIAŁY AKORD AUSTRALIJSKI

Drugim wspaniałym akordem Igrzysk był finał biegu na 100 m kobiet. Do biegu tego stanęły: Australijka Strickland de la Hunty,

Safronowa i Polinichenko (ZSRR), Koehler (NRD), Węgierka Neszmelyi i Polka Kuslonówna.

Od startu do mety prowadziła de la Hunty (nazwisko po mężu), rozprawiając się wynikiem 11,3 sekundy (!) z rekordem świata, należącym do jej rodaczki — Jackson (11,4 sek.). Druga na mecie Węgierka Neszmelyi uzyskała 11,5 sek., nie tylko bijąc rekord krajowy, lecz także — wyrównując rekord Europy. Kuslon zajęła piąte miejsce z czasem 11,9 sek.

Marysi Kuslon należała się słowa specjalnego uznania, bowiem dwukrotnie (po raz pierwszy w półfinale) przebiegła setkę w 11,9 sek. czego po wojnie nie dokonała jeszcze żadna Polka.

Na koniec jeszcze chciałbym dodać, że Duńska, która przed podaniem pobiła rekord Polski w skoku wzwyż (160 cm), w czasie biegu na 200 m (do pięcioboju) doznała kontuzji nogi i prawdopodobnie wycofa się z dalszych konkurencji.

M. FLEJSIEROWICZ

Piękne są nadwarciańskie okolice Wronki, Sierakowa i Międzybóże — idealne miejsca wypoczynkowe. W Sierakowie spędzają właśnie wakacje letnie chłopcy ze szkół podstawowych.

Foto: J. Jakubowski

Odznaczenie pracowników cegielni kaliskich

(sz) Z okazji 11 rocznicy PKWN wielu pracowników Kaliskich Zakładów Ceramiki Budowlanej zostało odznaczonych za wyniki w pracy zawodowej i społecznej. Srebrnym krzyżem zasługi odznaczono Tomasza Bora i Stefana Jerzykowskiego z Cegielni Piwonice oraz Władysława Bora z Cegielni Rybinek I. Nagrody pieniężne otrzymali: Antoni Kuśnik z Cegielni Rybinek II, A. Lewandowski z Cegielni Rybinek I, Stefan Trzebiński, Tadeusz Zaport i wielu innych.

JERZY KRZKOTOWSKI korespondent

W Sarnowie — światło elektryczne

(D) Niedawno w Sarnowie (pow. Rawicz) miasteczku liczącym około 1600 mieszkańców, zabłysło po raz pierwszy światło elektryczne. Zapalenia pierwszej żarówki dokonał najstarszy mieszkaniec Sarnowy 88-letni — Michał Wiśniewski.

Należy dodać, że światło elektryczne w Sarnowie zabłysło przed wyznaczonym terminem, dzięki ofiarnej pomocy wszystkich mieszkańców, a szczególnie Leona Makowskiego i Franciszka Stachowiaka. (wt)

DRUKARNIA: Zakłady Graficzne im M. Kasprzaka Poznań K-6-975

Radio

PROGRAM II
Fala Poznania 249 m
7.15 — z piosenka do pracy, 8.30 — aud. dla dzieci starszych, 12.15 — piosenki o lecie, 12.30 — na swojską nutę, 14.10 — konc. nagrań na płytach „Muza”, 14.45 — konc. solistów, 15.10 — z Między. Igrzysk Sport., 16 — mel. z całego świata, 17 — fe-

stiwalowa estrada muzyczna, 18 — dźwiękowy przegląd tygodnia, 18.30 — polskie pieśni i mel. lud., 19.25 — przy sobocie po robocie, 20.30 — mowa Festiwal, 22 — piosenki różnych narodów, 22.20 — muz. taneczna, 23 — z Między. Igrzysk Sport.

Wiadomości:

5.05, 6, 7, 7.40, 12.04, 14, 16, 21.30 i 23.50.

Pracownicy poszukiwani

Zootechników w powiatach — Ostrów Wlkp., Leszno, Szamotuły, Gniezno, zatrudnimy. Zgłoszenia kierować: Okręgowe Zakłady Tuczni Przemysłowej w Poznaniu, Stary Rynek 86. K2356

Wykwalifikowanego planistę z praktyką zatrudni od 15. 8. Spółdzielnia Farmaceutyczna Poznań, św. Wojciecha 29. Uprasza się o osobiste względnie pisemne zgłoszenia. K2363

Magazyniera branży papierniczej zatrudnimy zaraz. Wielkopolskie Zakłady Wyróbów Papierowych Poznań, ul. Szyperska 8. Zgłoszenia przyjmuje dział kadr. 13050g

Szewców zatrudni zaraz: Oddział Zaopatrzenia Kolejarzy nr 135, Poznań, Robocza 4. 13071g

Nieruchomości

Parcelę 1000 m², dowolna budowa (Antoninek) sprzedaje: „Osadopol” Poznań Nowowiejskiego 6. 12453g

Wille z wolnym mieszkaniem (Osiedle Warszawskie), tania sprzedaż: „Osadopol” Poznań Nowowiejskiego 6. 12454g

Dom połowę z wolnym mieszkaniem, warsztat (śródmieście) tania sprzedaż: „Osadopol” Poznań Nowowiejskiego 6. 12455g

Kupię 1—2 ha ziemi z zabudowaniami, w tym ogród owocowy, przy Poznaniu. Pośrednicy wykluczeni. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3 dnia 12734g.

Wille jednorodzinna, trzypokojowa, nowowbudowana, 1000 m² ogrodu, całe wolne. Dom piętrowy z wolnym mieszkaniem, 3000 m² ogrodu, 100 drzew owocowych, całe wolne, połowę sprzedaje: Metel-ski, Poznań Czerwonej Armii 23. 12836g

Kupno

Odpady blachy żelaznej, dekapowanej, miedziane, od 100 — 120 mm x 1/2 mm, kupię. Poznań, Magazynowa 11, warsztat. 12957g

Motocykl BMW, do remontu, kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dnia 12963g.

Sprzedaż

Wózki - autka koszykowe, spacerówki drewniane, giete, polecia: Lesiński, Poznań Żydowska 33. 12231g

Sadzonki rabarbaru malinowego, czystej odmiany, sprzedaje: L. Migasewski, Oborniki Wlkp. Zamkowa 7. 12709g

Sprzedam nowoczesny zegarek męski. Adres wskaże Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, nr 13091g.

Zofia Kaplańska

Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, w sobotę, 6 bm., o godz. 16 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pograżeni
mąż, dzieci i rodzina

13104g

Lokale

Zamienię mieszkanie 3-pokojowe z wygodami i piętro, w śródmieściu Wrocławia, na podobne w Poznaniu. Władysław Hadyniak, Wrocław, Paulińska 12, m. 4. 12721g

Samotna, kulturalna, pracująca poszukuje pokoju ewil. wspólnego. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dnia 13068g.

2 oddzielne piękne, duże pokoje, ul. Rokossowskiego i Chelmońskiego, 1 ptr., zamienię na 2—3 pokoje. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dnia 13422g.

Zamienię dwa pokoje z balkonem, na podobne lub większe, wspólne niewyłączone do pierwszego piętra. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dnia 12906g.

2 pokoje z kuchnią, zamienię na 3 pokoje z kuchnią. Poznań Rybaki 7, m. 22. 12913g

Stanisława Beszterda

przeżywszy lat 85.
Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, w sobotę, 6 bm., o godz. 17 z kaplicy cmentarnej Bożego Ciała na Dębcu, przy ul. Bluszczej.

W smutku pograżona
rodzina

Poznań, Dzierżyńskiego 171.

13101g

Bielskie Powiatowe Zakłady Przemysłu

Terenowego w Komorowicach Sl. nr 7
(koło Bielska - Białej) tel. 25-34, 32-58.

wykonują:

WĘŻE SPIRALNE METALOWE (Peschla)

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341

z własnych i powierzonych surowców o średnicach od 6 mm do 63 mm. K2341